

31. OULUN KANSAINVÄLISEN LASTEN- JA NUORTENELOKUVIEN FESTIVAALIN
VIRALLINEN ÄÄNENKANNATTAJA

VALOKEILA

Amerikkalaisia klassikoita

VALOKEILASSA

LAPSUUDEN TUNNELMISSA

Maija Poppanen saa kaipaamaan lapsuuden huolettomuutta.

Robert Stevensonin ohjaama *Maija Poppanen* on hellyttävä elokuva erikoisesta lastenhoitajasta, joka saapuu kaitsemaan kahta pientä lasta, Annaa ja Mikkoa. Entisajan Lontooseen sijoittuva elokuva alkaa, kun herra ja rouva Pankin lasten, Annan ja Mikon, hoitaja on kyllästynyt huolehtimaan kahdesta vilkkaasta lapsesta ja ottaa lopputilin.

Uusista lastenhoitajan paikan hakijoista vain yksi vie lasten sydämen, nimittäin sateenvarjolla lentäen saapuva, ihmeellisiä taikoja tekevä Maija Poppanen. Tämän naisen luova lastenkasvatus ei voita herra Pankin sympatioita puolelleen, mutta lapset kokevat uskomattomia seikkailuja lastenhoitajansa kanssa.

Hauska ja vaikuttava

Vaikka Maija Poppanen juoni on jo sellaisenaan hieno, elokuvalliset keinot tekevät siitä täydellisen lastenelokuvan. Tästä elokuvasta

on vaikea löytää huonoja puolia, kuten muistakin Disneyn lastenelokuvista. Elokuvan puvustus ja lavastus ovat vertaansa vailla. Pankkien talon sisustus teki elokuvan miljööstä uskottavan, ja täytyy myöntää, että ihastuin itsekin kyseiseen sisustukseen. Asut loivat ihanaa vanhanajan tunnelmaa.

Elokuvan musiikin sanat ja sävellykset ovat hauskat ja tarttuvat. Cotton Warburtonin leikkaus on onnistunut. Kekseliäät, mutta lievästi stereotyyppiset hahmot, kuten ankara, hyvin vahatut viikset omaava pankkiiri-isä sekä hänen joka paikassa hössöttävä vaimonsa, tuovat vielä oman lisänsä hymyn huulille.

Maija Poppasessa on kokonaisuudessaan ihana tunnelma. Sateisena iltapäivänä oli mukava vain kätertyä sohvanurkkaan, kuten aina lapsena, ja antaa elokuvan viedä mennessään.

Lasten lisäksi elokuva sopii kaikille, jotka haluavat palata

pariksi tunniksi takaisin lapsuuden tunnelmiin. Jos onnistuu hetkeksi saamaan itsensä irti valkokankaalta ja miettimään elokuvan pääajatusta, voi huomata, ettei Maija Poppasta ole tehty ainoastaan viihdytystä varten. Mielestäni elokuvan pääajatus onkin, ettei uusia tuulahduksia samaan konservatiiviseen maailmankuvaan kannata tuomita.

ESSI LESKELÄ
SANATAIDERYHMÄ KAMELEONTTI

MAIJA POPPANEN
YHDYSVALLAT 1964, 140 MIN
SALLITTU KAIKENIKÄISILLE
TI 20.11. KLO 15.00
PE 23.11. KLO 11.15
SU 25.11. KLO 16.30

ELOKUVA-ARVIO

Nuoren kauriin kasvutarina

David Handin ohjaama *Bambi* on kertomus suloisen kauriinvaskan kasvamisesta metsässä. Joka päivä Bambi oppii uusia, ihmeellisiä asioita metsästä, mutta elämään kuuluu myös vaaroja ja suruja. Ystäviensä avulla Bambi selviää vastoinkäymisistä, ja monien vaiheiden kautta kömpelöstä kauriinvasasta kasvaa uljas metsän kuningas.

Elokuvan tarina on kaikessa yksinkertaisuudessaan aivan ihana, jos vertaa Disneyn uudempiin piirrettyihin, jotka ovat yleensä hirveän teennäsiä. Bambin tarina etenee ihastuttavan verkkaisesti, ja iloiset, surulliset ja jännittävät kohdat on rytmitetty taitavasti. Elokuvasta saa sen vaikutelman, että sen tekijät silloin 70 vuotta sitten todella tiesivät, mitä tekevät.

Mielestäni *Bambi* kuuluu ehdottomasti Disneyn parhaiden piirroselokuvien joukkoon, joten jos aiot käydä leffafestareilla, kannattaa ehdottomasti käydä katsomassa se!

KATRI HEIKKINEN
SANATAIDERYHMÄ TAIKASULAT

BAMBI
YHDYSVALLAT 1942, 70 MIN
SALLITTU KAIKENIKÄISILLE
TI 20.11. KLO 9.15
TO 22.11. KLO 9.15
PE 23.11. KLO 17.30
LA 24.11. KLO 10.00

PÄÄKIRJOITUS

Elokuvien aika

Marraskuun pimeydessä Valokeila halkoo kaupunkia. Se hiipii sisään jännityksen täyttämiin saleihin, uppoaa penkkien pehmeeseen, nauttii ilmassa tuoksuvasta odotuksesta ja katselee arvioiden valkokankaalla vilistävät elokuvat.

Vuosittainen Oulun kansainvälinen lasten- ja nuorteneelokuvien festivaali on jälleen valtaamassa kaupungin. Myös Valveen sanataidekoululla odotetaan viikon mukanaan tuomaa lehtitoimittajan arkea, sillä festivaaliviikon ajan sanataidekoululaiset toimittavat Valokeila-lehteä. Valokeila julkaisee tuoreena viikon aikaiset tunnelmat, tunteet ja elokuva-arviot.

Muistatko vielä, mikä oli aivan ensimmäinen näkemäsi elokuva? Miten sen katsominen tuntui varpaissa saakka, kutkutteli sormen päitä ja sai tunteet myllertämään läpi kehon? Tänä syksynä moni festivaalivieras palaa ensimmäisten elokuvamuistojensa pariin, kun valkokankaan valtaavat amerikkalaiset klassikotelokuvat. Luvassa on ikimuistoisia hetkiä Lumikin, Maija Poppanen tai vaikkapa Bambin parissa.

Toivonkin lumoavia elokuvahetkiä kaikille festivaalivieraille. Muista napata mukaasi myös Valokeila ja katsastaa, oletko samaa mieltä nuorten kriitikoidemme kanssa näkemästäsi elokuvasta! Valokeila on koko festivaaliviikon ajan jaossa kaikissa elokuvien esityspaikoissa sekä pääkirjastossa.

ELINA TIHINEN
VALOKEILA-LEHDEN PÄÄTOIMITTAJA
VALVEEN SANATAIDEKOULUN OPETTAJA

Hyväntahtoinen sankari

Robin Hood on aatelismies, joka varastaa rikkailta ja antaa köyhille. Englannin kuningas Rikhard on vangittu, ja hänen sijaisenaan toimii Rikhardin paha veli prinssi Juhana, joka on normanni. Normannit sortavat toisia Englannissa asuvia ihmisiä, saksia. Saksien pelastajaksi nousee Robin Hood, joka yrittää kumota prinssi Juhanan hirmuhallinnon.

William Keighleyn ja Michael Curtizin ohjaaman sankaritarinan rinnalla kulkee rakkaustarina hurjan mutta hyväntahtoisin Robin Hoodin ja Marian-neidon välillä.

Vuonna 1938 ilmestyneessä Robin Hoodin seikkailut -elokuvasa on vanhan ajan Hollywood-viehätystä. Toisaalta siinä on ajan tyyppillisiä maneereja ja ylinäyttelemistä, mikä ajoittain ärsyttää. Errol Flynn Robin Hoodina ja Olivia de Havilland Marian-neitona tekevät aidot roolisuoritukset ja onnistuvat tavoittamaan hahmojensa ytimet. He toimivat hyvin yhdessä elokuvan rakastavaisina.

Nykypäivänä epäaidolta näyttävät lavasteet ja metsäkohtausten taustat laimentavat hieman elokuvakokemusta. Katsoja kiinnittää helposti huomiota epäaidon näköiseen metsään tai linnaan. Hassua kyllä, yksi elokuvan voittamista Oscar-palkinnoista tuli nimenomaan lavastuksesta.

LIDA AHONEN
SANATAIDERYHMÄ KAMELEONTTI

ROBIN HOODIN SEIKKAILUT
YHDYSVALLAT 1938, 103 MIN
SALLITTU KAIKENIKÄISILLE
PE 23.11. KLO 9.00
LA 24.11. KLO 14.00

”VALAAT KUULOSTAVAT TUOLTA, KUN NE OVAT EKSYNEET.”

Mik on 11-vuotias poika, joka asuu rokkarialkoholisti-isänsä ja isoveljensä kanssa Tukholmassa. Heti Jäälohikäärmeen (ohj. Martin Högdahl ja Håkan Bjerking) alussa näytetään, miten isä hoipertelee humalassa mölisten kotiin ja poika peittelee hänet nukkumaan olohuoneen lattialle. Pieni Mik on vastuussa isästään ja myös isoveljestään Tonysta, joka ei osaa edes laittaa ruokaa.

Kaupungin kotia ei alun jälkeen näytetä. Isän örvellystä tärkeämpää on Mikin vierailu eläinmuseossa, jossa hän kuuntelee valaiden laulua ja esittelyääninauhaa. Sama ääni kulkee koko elokuvan ajan mukana ja kertoo valaiden elämästä. Valaiden tarina kertoo samalla myös Mikin tarinan.

Pelottavan välikohtauksen jälkeen sosiaaliviranomaiset hakevat Mikin ja kertovat, että hänen täytyy lähteä tätinsä luokse pohjoiseen lomalle siksi aikaa, kunnes isä on parantunut. Sosiaalitati ja -setä edustavat elokuvan pahoja voimia. Erityisesti nainen on hyvin epämiellyttävä koukkunenineen ja mulkosilmineen.

Toimiva rytmi

Pohjoisen talven keskellä Mik oppii monia asioita. Vaikka Linda-täti vaikuttaa aluksi hassulta, osoittautuu hän hyvin ystävälliseksi. Isää parempia miehen malleja Mikille ovat naapurin vanhat veljekset, jotka eivät ole puhuneet toisilleen 30 vuoteen. Heidän kanssaan Mik oppii kalastamaan.

Jäälohikäärme on kaunis, koskettava ja toiveikas. Silti elokuva ei ole parhaimmillaan aivan perheen pienimmille.

Mikin isästä kerrotaan vähän. Hän soittaa hurjistuneen puhelun Lindalle ja Mik vastaa. Mik kuulee isän äänessä taas pelottavan puolen ja laskee luurin alas. Myöhemmin Linda kertoo, että hänen ja Mikin isän isä oli myös alkoholisti. Sydäntä särkee, kun Mik kysyy, miksi isä silti juo vaikka lapsuudessa oli samanlaista.

Uudessa koulussa Mik ystävyystyy ja rakastuu. Ystäväjoukolla he yhdessä rakentavat jään päällä liikukuvan aluksen, Jäälohikäärmeen. Elokuvan kohtaukset on hyvin rytmitetty. Synkkä hetki saapuu, kun sosiaaliviranomaisten auto kaartaa uudestaan pihaan, tällä kertaa Lindan. He vievät Mikin sijaisperheeseen, jonka ulkokuori on kiiltävä ja kaunis, mutta joka osoittautuu kaikeksi muuksi.

Mik onnistuu pakenemaan perheen luota. Elokuvan käännekohta on hieno, yhtä aikaa konkreettinen ja symbolinen.

Kylmänväreitä kiirii selässä!

Rankasta teemastaan huolimatta Jäälohikäärme on kaunis, iloinen ja toiveikas elokuva. Mukavia kohtauksia on enemmän kuin pahoja. Silti aivan perheen pienimmille en elokuvaa suositele.

JOHANNA LAURILA

JÄÄLOHIKÄÄRME
SALLITTU YLI 8 VUOTIAILLE
RUOTSI 2012, 77 MIN
MA 19.11. KLO 9.00
TO 22.11. KLO 17.00
PE 23.11. KLO 9.00
LA 24.11. KLO 10.00

TIEDOTUS

ENENNÄKEMÄTTÖMIÄ ELOKUVIA EDULLISESTI

Lasten- ja nuortenelokuvien festivaali saapuu taas ilahduttamaan koko perhettä syksyisen pimeyden keskelle. Ohjelmistossa on lähes sata elokuvaa, joten kaikille varmasti löytyy jotakin katsottavaa. Tule tutustumaan esimerkiksi taikavasaraansa ilkeitä jättiläisiä vastaan heiluttelevaan seppä

Thoriin tai valloittavaan Vikke Viikinkiin.

Lippujen hinnatkaan eivät päättä huimaa. Normaalilippu maksaa vain 5 euroa ja S-Etukortilla, K-Plussakortilla tai Oulun kaupungin henkilökuntakortilla alennusta saa vielä yhden euron verran. Lippujen ennakkomyynti alkaa keskiviikkona 14.11. klo 12.00 kulttuuritalo Valveella.

Festivaalin ohjelmistossa on valtavasti elokuvia, joita sinulla ei välttämättä ole mahdollisuutta nähdä muualla, joten kipin kapin elokuviin!

www.oulunelokuvakeskus.fi/lef

MIRA PÄÄTALO
Festivaaliedottaja
/Festival press officer
press@oufilmcenter.fi
+358 400 617 491

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA: ELINA TIHINEN
TOIMITUS: JOHANNA LAURILA, IIDA AHONEN, KATRI HEIKKINEN, ESSI LESKELÄ, MIRA PÄÄTALO
TAITTO: PAULA KLUUKERI
JULKAISIJA: VALVEEN SANATAIDEKOULU.
OULUN KANSAINVÄLINEN LASTEN- JA NUORTENELOKUVIEN FESTIVAALI
PAINOS: 1000 KPL
LISÄTIETOJA:
WWW.OULUNELOKUVAKESKUS.FI/LEF

31. OULUN KANSAINVÄLISEN LASTEN- JA NUORTEN ELOKUVIEN FESTIVAALIN
VIRALLINEN ÄÄNENKANNATTAJA

VALOKEILA

Surumielisiä tarinoita

VALOKEILASSA

RAKKAIN YSTÄVÄNI ELIOT

Jos isä karkaa, sen tilalle ei voi ostaa uutta. Siksi koirakin on löydettävä.

”Sinä varmaan purisit sitä. Minä en voi”, juttelee Lucy koiralleen Fintan Connollyn elokuvassa Koirani Eliot. Lucyä kiusataan koulussa, isä on lähtenyt pois ja äidillä on uusi poikaystävä.

Pitkän anomisen tuloksena saatu Eliot kuitenkin lohduttaa. Sitä voi halata ja sen kakkaa voi tarjota kiusaajille karkkina. Lucy myös saa uuden ystävän vasta Lontoosta muuttaneesta Benistä. Koirani Eliot on suloinen elokuva pienen tytön vaikeuksista ja ilonaiheista.

Lucyn ja Eliotin suhde on rakkautta ensisilmäyksellä.

Liian monta murhetta

Eräänä iltana Lucy huomaa Eliotin kadonneen. Ahdistus hiipii mieleen, kun hän äitinsä kielloista huolimatta lähtee etsimään sitä. Epätoivoinen, 10-vuotias tyttö ja öinen suurkaupunki syrjäkujineen ja hämäämievineen on mielestäni mitä kammottavin yhdistelmä.

Lucy on kuitenkin joko niin pieni ja viaton, ettei ymmärrä mahdollisia vaaroja, tai niin kiin-

tynyt koiraansa, ettei välitä niistä. Kun Ben vielä joutuu muuttamaan pois, murhe on suuri. Kuinka monta surua Lucy-raukan täytyy kestää? Onneksi äiti on tukena ja turvana, ja suhde isäpuolikandi-daattiinkin lämpenee hieman.

Arvelin elokuvan olevan tar-koitettu itseäni paljon nuoremmille ja yllätyin huomattessani, että pidin siitä.

Lucyn rakkaus koiraansa ja ystävyys Benin kanssa on sulaista. Vaikka ei elokuvan juonesta pitäisikään, kukaan eläinrakas ihminen ei voi katsoa Eliotia hymyilemättä. Hymyilyttää vielä jälkeensäkin.

KAJJA RAHKONEN

SANATAIDERYHMÄ KAMELEONTTI

KOIRANI ELIOT
IRLANTI 2012, 52 MIN
YLI 8-VUOTIAILLE
PE 23.11. KLO 13.00

ELOKUVA-ARVIO

Elämänmyönteistä kertontaa

Kohta 18 esittelee viisi aikuistumisen kynnyksellä olevaa nuorta miestä. Elokuva tarjoaa katsojalle pohdittavaksi monenkirjavia kotio-oloja ja uskottavasti kuvattuja koh-tauksia nuorten elämästä.

Ohjaaja Maarit Lallin ensimmäinen pitkä elokuva esittelee elä-västi tutuntuntuisia tapahtumia ja asioita.

Kohta 18 soljuu eteenpäin mukavalla tahdilla eikä sorru selit-

telyyn. Episodeista koostuvaan elokuvaan tuo iloa ja toivoa viiden nuoren välinen lämmin ystävyys. Edes vaikeat perhesuhteet tai pettymykset elämässä eivät horjuta ystävyyteen turvaavia miehiä.

Elokuvassa elämä etenee unen lailla, kaikkiin asioihin eivät nuoret päähenkilöt voi itse vaikuttaa. Uninen musiikki nivoo yhteisiä ja yksittäisiä unelmia mielenkiintoiseksi kokonaisuudeksi.

Elokuva jättää toiveikkaan olon ja uskon tulevaisuuteen.

Kohta 18 sopii niin nuorille kuin aikuisillekin. Sen tunteikas ja elämänmyönteinen ote pitää katsojan otteessaan läpi elokuvan. Tämä elokuva kannattaa ehdottomasti katsoa!

ELINA TIHINEN

KOHTA 18
SUOMI 2012, 112 MIN
YLI 12-VUOTIAILLE
TO 22.11. KLO 13.00
PE 23.11. KLO 19.00

ELOKUVA-ARVIO

Nuorten äitien elämää

Lapsiäidit (Vierzehn, Saksa 2012) kertoo 14-vuotiaista tytöistä, jotka ovat raskaana. Teiniraskaudet ovat paljon esillä, joten Cornelia Grünbergin dokumentti on hyvin ajankohtainen.

Dokumentissa kuvataan tytöjä sekä raskauden aikana että sen jälkeen. Ajatuksiaan kertovat myös sukulaiset sekä lasten isät. Dokumentin ote on reipas ja katsoja viedään aina synnytyssaliin asti.

Dokumentin kuvaus sai minut uteliaaksi, enkä joutunut petty-mään. Pidän siitä, miten avoimesti tytöt käyttäytyivät kameran edessä. Vauva-arkea ja ongelmia ei kaunisteltu, mutta onnellisiakin hetkiä oli taltioidu paljon. Näin ollen dokumentti vältti moralisoi-van ja kauhistelelevan valistusfilmin leiman.

Yllätyin siitä, miten tytöt kas-voivat raskauden aikana. Muutos oli saatu filmille hyvin, mutta neljän henkilön seuraaminen oli lopulta raskasta. Tiiviimpi, yhtä tai kahta tyttöä seuraava paketti olisi voinut toimia paremmin.

Eniten Lapsiäidit herätti aja-tuksia ulkopuolisten suhtautu-misesta. Joidenkin henkilöiden mielipiteet yllättivät, samoin järjestelyt, joita koulut tekivät. Lapsiäidit sopiikin hyvin jonkun kanssa yhdessä katsottavaksi – keskustelu elokuvan jälkeen on taattu.

OLIVIA OLAMBA

SANATAIDERYHMÄ KAMELEONTTI

LAPSIÄIDIT
SAKSA 2012, 92 MIN
YLI 12-VUOTIAILLE
LA 24.11. klo 16.00

Tummiatunnelmia

Iiris Härmän Hiljaisen talven lapsi puhuttelee vaikealla aiheellaan. Katja on 24-vuotiaana syrjäytynyt yhteiskunnasta. Hänen perheensä on kutistunut pieneksi: siihen kuuluu koira, jonka kanssa ulkoilla.

Katsoja ei pääse todentuntuista ja jopa ahdistavaa kerrontaa karkuun. Hiljaisen talven lapsi kokoa pienistä kohtauksista teoksen, jossa aukinaisille ajatuksille ei löydy yhteistä suuntaa.

Oulussa kuvattu dokumentin äänimaisema luo jännittävää tunnelmaa. Musiikki ja korostetut äänet arjen keskeltä luovat elokuvaan tummaa tunnelmaa. Kirjakielisen puheen ja murteen vuorottelu synnyttää ristiriidan.

Ristiriidat tuntuvat selkeästi läpi dokumentin: Räikeät värit risteilevät synkeiden ajatusten kanssa. Dokumentista muodostuu henkilökuva, jossa ajatukset jäävät avoimiksi. Ehkä jopa liian avoimiksi, sillä elokuvan vaikuttavuus kärsii, kun katsoja ei saa otetta henkilöiden elämästä.

Hiljaisen talven lapsi herättää tunteita, keskustelua ja ihmettelyä. Dokumentti on kauniisti kuvattu ja siinä vilahtelevat tutut oululaiset maisemat kiehtovat katsojaa. Suosittelisimme dokumenttia aikuisille. Alle 15-vuotiaille se voi olla liian avoin ja haastava ymmärtää.

SANATAIDERYHMÄ KAMELEONTTI

HILJAISEN TALVEN LAPSI
SUOMI 2012, 21 MIN
YLI 13-VUOTIAILLE
PE 23.11. KLO 15.00
SU 25.11. KLO 14.00

AUTOLLA HALKI AMERIKAN

Unelmien Arkadia onnistuu koskettamaan. Juoni etenee tasaisesti, mutta pysähtyy sopiviin kohtiin. Elokuva jättää leijumaan monia ratkaisemattomia ongelmia, ja katsoja saa täyttää tarinan jättämät aukot.

3000 kilometriä kotiin

Olivia Silverin Unelmien Arkadia on ajatuksia herättävä kasvutarina, joka kertoo isänsä ja sisaruksiensa kanssa Amerikan osavaltioiden halki matkaavasta 12-vuotiaasta Gretasta. Hän ei halua muuttaa Kaliforniaan, vaikka isä innoissaan sinne työn perässä haluaakin.

Matkalla sinisilmäinen Greta joutuu oppimaan, että virheittämiä ihmisiä ei olekaan. Isä tuntuu käyttäytyvän vain oman päänsä mukaan, eikä perhekään ei tunnu enää samalta kuin ennen. Ja onko äiti edes oikeasti tulossa mukaan, vaikka isä jaksaa niin vakuutella?

Hyvästit pehmopupuille

Aikuistuminen, tai ainakin lapsuuden karistaminen taakse, on elokuvan pääteema. Tällä alueella toteutus on kuitenkin onnistunut loistavasti.

Yksi taaksejäävän lapsuuden symboleista on Gretan hellyttävä pehmopupu Harrison, joka on pakko mainita ihan vain söpöytensä vuoksi. Muutamassa päivässä Gretan maailma muuttuu peruuttamattomasti ja hän pääsee tutustumaan aikuisten maailman karuun säälimättömyyteen.

Aavistuksen karua

Elokuvaelämyksenä Arkadia ei ole mitenkään ihmeellinen, mutta

Elokuvan miljöö koostuu maantienvierustasta ja pysähtymispaikoista reitin varrella.

onnistuu kuitenkin koskettamaan. Välillä elokuvassa tosin on sekavia ja vaikeaselkoisia kohtauksia, joiden merkitystä on hankala hahmottaa. Silloin tällöin alkaa miettiä, mitä päähenkilön mielessä oikein liikkuu.

Juoni etenee tasaisesti, mutta pysähtyi hetkeksi sopiviin kohtiin. Elokuvaan sopien toteutus ei ole erityisen kaunis ja herkkä, vaan näyttää aavistuksen karun näkökulman tärisevine kamerakuvineen.

Miljöö koostui enimmäkseen maantienvierustasta, toisenlaisesta maantienvierustasta ja pysähtymispaikoista reitin varrella. Silti jatkuva auton ikkunasta näkyvä maisema ei käy puuduttavaksi.

Kelpo teos

Odotuksemme elokuvalla olivat melko matalalla, mutta se osoittautuikin huomattavasti mielenkiintoisemmaksi kuin olimme ajatelleet. Kelpo teos. Elokuva jätti leijumaan monia ratkaisemattomia ongelmia, ja katsoja sai oikeasti käyttää päätään tarinan aukkojen täyttämiseksi. Elokuva ei ehkä sovi perheen pienimmille, mutta vanhemmille katsojille sitä voi kyllä suosittelaa.

SIINA SIPILÄ JA MARTTA TYNJÄLÄ
SANATAIDERYHMÄ KAMELEONTTI

UNELMIEN ARKADIA
USA 2012, 90 MIN
YLI 10-VUOTIAILLE
PE 23.11. KLO 13.00

TIEDOTUS

OULUSSA KUVATTU DOKUMENTTI JA OHJAAJA BYSIKSELLÄ

Oulussa kuvattu Hiljaisen talven lapsi -dokumentti nähdään Bysiksellä torstaina. Näytöksessä on mukana ohjaaja Iiris Härmä, joka kertoo dokumentin tekemisestä ja vastaan katsojien kysymyksiin elokuvan jälkeen.

Festarikahvila Bysis on avoinna

keskiviikosta perjantaihin ja tarjoilee nuorille elokuvanäytöksiä, tekijävieraista sekä elävää musiikkia.

Finnkino Plazallakin nähdään loppuviikosta tekijävieraista, kun Maarit Lalli vierailee ohjaamansa Kohta 18 -elokuvan näytöksessä perjantai-iltana.

Toisen Oulussa kuvattun elokuvan ohjaajan Matti Kinnusen voi puolestaan tavata Miss Farkku-Suomi -esityksessä lauantaina.

Hiljaisen talven lapsi to 22.11. klo 19.00, Festarikahvila Bysis (Byströmin talon sisäpiha, os. Hallituskatu 5a)

Kohta 18 pe 23.11. klo 19.00, Plaza 5

Miss Farkku-Suomi la 24.11. klo

www.oulunelokuvakeskus.fi/lef

MIRA PÄÄTALO
Festivaalietiedottaja
/Festival press officer
press@oufilmcenter.fi
+358 400 617 491

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA: ELINA TIHINEN
TOIMITUS: ANNA ANTONEN, IIDA AHONEN, MICHELL GILL, VIIVI HUTTUNEN, JUTTA JURMU, HANNI KLEMETTI, AINO-SOFIA KOIRIKIVI, KRISTIINA LEINONEN, ESSA LESKELÄ, OLIVIA OLAMBA, MIRA PÄÄTALO, AINO PÖYKKÖ, KAIJA RAHKONEN, MARIA RASINKANGAS, ANNUKKA RYTKY, SIINA SIPILÄ, IIDA TERVO, MARTTA TYNJÄLÄ, AINOKAISA VETELÄINEN
TAITTO: PAULA KLUUKERI
JULKAISIJA: VALVEEN SANATAIDEKOULU.
OULUN KANSAINVÄLINEN LASTEN- JA NUORTENELOKUVIEN FESTIVAALI
PAINOS: 500 KPL
LISÄTIETOJA:

31. OULUN KANSAINVÄLISEN LASTEN- JA NUORTEN ELOKUVIEN FESTIVAALIN
VIRALLINEN ÄÄNENKANNATTAJA

VALOKEILA

Lumoavia seikkailuja

VALOKEILASSA

KUN PELI OTTAA VALLAN

Pelien maailmassa epäonnistuessaan voi aina yrittää uudelleen. Toisin on tosielämässä.

Täyteen Valvesaliin kokoontunut elokuvakansa sai elää suuria tunteita ja jännityksen hetkiä Rat King -elokuvan päähenkilön, Jurin, matkassa.

Juri joutuu kohtaamaan hänelle niin tutun pelimaailman uudessa karmaisevassa valossa. Jurin pelikaveri Mordred eli Niki kaipaa yhtäkkisesti apua vetäen Jurin näin samalla mukaan uuteen kuolemanvakavaan peliin.

Sopivan synkkä

Elokuvan aihe – pelikuluttuuri – on sinällään melko epätavallinen, mutta sanoma sitäkin tyypillisempi: peliharrastus voi mennä pahastikin överiksi.

Kuluneista opetuksistaan huolimatta Rat King on muilta osa-alueiltaan onnistunut. Erityiskiitosta elokuva saa tunnelmallisesta ja paikoin sopivan ahdistavasta musiikistaan sekä pelimaailmaa erinomaisesti ilmentävästä kuvauksesta.

Elokuvan sävyt vaihtelevat paletin laidasta laitaan.

Lavastus loi vangitsevan tunnelman, ja maskeeraajien työ oli moitteetonta. Näyttelijäntyö oli elokuvan alkupuolella kankeaa, mutta parani huomasti loppua kohden.

Onnistunut ja mukaansatempaava

Elokuva oli meidän mielestämme onnistunut ja mukaansatempaava, jopa siinä määrin että intensii-

visimmissä kohdissa olisi tehnyt mieli painaa pause-nappulaa. Elokuva vetoaa genren tunteviin ihmisiin, ja voimmekin sitä vilpittömästi suositella (ei kuitenkaan heikkohermoisille.)

JUTTA JURMU JA LIDA TERVO
SANATAIDERYHMÄ KAMELEONTTI

RAT KING
VIRO 2012, 94 MIN
YLI 16-VUOTIAILLE
LA 24.11. KLO 14.00

ELOKUVA-ARVIO

Ihanan kauhistuttava

Anne Sewitskyn ohjaama Tosirakkautta koskettaa ja kauhistuttaa. Se on yhtä aikaa ihana, jännä ja pelottavakin. Syrjityn Annen koskettava ja kaunis tarina saa katsojan liikuttumaan.

Annen tarinan kanssa risteilee Helgasta kertova kummitustarina, joka valkokankaalle siirrettynä muuttuu pelkkää kertomusta pelottavammaksi. Elokuva olisi kantanut hyvin ilman Helgasta

kertovaa hieman irrallista taustatarinaakin.

Elokuvan nuoret näyttelijät onnistuvat osissaan hyvin. Hurmaavan Maria Berglydin valinta esittämään ”rumaa” Annea kummastuttaa. Annehan on todella kaunis! Elokuva asettelee näyttelijät turhan stereotyyppisesti: luokan kauneinta tyttöä esittää jälleen vaaleatukkainen neiti ja ruskeatukkainen tyttö on valittu näyttämään ruman syrjityn tytön roolia.

Elokuvan äänimaisema kärsii siitä, että äänet ovat salissa aivan

liian kovalla. Kun tehosteäänät pärähtävät käyntiin, alkaa katsoja tärähtää. Kuitenkin elokuvan kaunis musiikki jää soimaan mieleen ja lopun valoisa tunnelma jättää hyvän mielen. Suosittelemme elokuvaa yläkouluikäisille, aivan pienimmille se voi olla turhan pelottava.

SANATAIDERYHMÄ TAIKASULAT

TOSIRAKKAUTTA
NORJA 2011, 87 MIN
YLI 10-VUOTIAILLE
SU 25.11. KLO 12.00

ELOKUVA-ARVIO

Kirjeet, jotka eivät koskaan saapuneet

Ohjaaja Noa Aharonin Kun kesä päättyy -elokuvan Maya on pieni, energinen ja iloinen kesälomalainen. Kesäloman jälkeen hän menee toiselle luokalle, jos hän osaa lukea ja kirjoittaa siihen mennessä. Mayalla on pikkuveli. He ovat todella läheisiä. Mikään ei voi erottaa heitä.

Mayan äiti Michal aikoo ottaa isänsä heille asumaan, sillä tällä on vaikea sairaus, eikä Michal usko, isän pärjäävän omillaan. Michalin sisko suivaantuu siitä täysin. Hän ei halua nähdä isäänsä, joka jätti heidät yksin heidän lapsuudessaan. Joka päivä lapset odottivat isänsä tulevan, mutta hän ei tullut. Siitä kärsi Michalin äiti. Hän ei kyennyt antamaan tytöille sitä rakkautta ja huolenpitoa, mitä he tarvitsivat silloin eniten. Silti Michal haluaa tutustua isäänsä.

Michelin isä on pelkuri, hän sanoi lähettäneensä tytöille kirjeitä joka päivä. Oikeasti hän ei koskaan uskaltanut lähettää niitä.

Mayan isoisä muuttaa taloon. Ei hän olekaan kamala, vaan Maya pitää hänestä. Hän on juuri sellainen isovaari, jota voi vain toivoa.

Elokuva meinasi saada minut itkemään monesti. Siinä on niin koskettavia kohtauksia ja taitavia näyttelijöitä. Mielestäni elokuva oli todella kaunis ja todentuntuinen kertomus pienestä haavoittuvasta työstä. Vaikka elokuvissa kaikki on mahdollista, ei pidä mennä liiallisuksiin.

SANNI SIPOLA
SANATAIDERYHMÄ TAIKASULAT

KUN KESÄ PÄÄTTYY
ISRAEL 2011, 95 MIN
YLI 12-VUOTIAILLE
SU 25.11. KLO 12.00

Humoristinen karkumatka

Wes Andersonin ohjaama *Moonrise Kingdom* sijoittuu 1960-luvun Pohjois-Amerikan edustan eräälle saarelle. Siellä ystäväystävät kaksi ongelmatapausta: orvoksi jäänyt ja epävarma partiopoika Sam ja perhettään inhoava, äkkipikainen ja tunteikas Suzy.

Pitkän kirjeenvaihdon jälkeen kaksikko päättää lähteä karkumatkalle ja perustaa saaren kaukaisimpaan kolkkaan oman valtakuntansa. Tästä saa alkunsa tapahtumien sarja, joka pyöryttää koko saaren asukkaiden elämän ylösalaisin.

Elokuva on täynnä värejä, huumoria, hauskoja hahmoja ja ajankuvaan kuuluvia esineitä. Kerronta ja musiikki ovat epätyypillisiä. Takaumia käytetään paljon. Välillä kerrontaa vie eteenpäin outo punatakkinen, majakanvartijalta näyttävä mies, joka ennustaa myrskyä saapuvaksi.

Elokuvassa on paljon tunnettuja näyttelijöitä, esimerkiksi Bruce Willis, Bill Murray ja Edward Norton. Ehkä juuri heidän tuttuutensa sijoitettuna näin hauskaan ja värikkääseen ympäristöön tehostaa elokuvan erikoisuuden vaikutelmaa.

Pääosien lapset ovat ehdottomasti parhaita. Heidän ystäväystävyytensä ja rakkautensa välittyvät katsojille aidontuntuisen dialogin kautta. Kauniisti kuvattu *Moonrise Kingdom* aukeaa parhaiten aikuisille, mutta tarjoaa jännitystä ja naurua myös nuoremmille.

JOHANNA LAURILA

MOONRISE KINGDOM
YHDYSVALLAT 2012, 94 MIN
YLI 12-VUOTIAILLE

MERISEIKKAILU MEREN SYDÄMESSÄ

Richard Fleicerin ohjaaman *Sukelluslaivalla maapallon ympäri* -elokuvan vie katsojan keskelle suurta meriseikkailua. Elokuva perustuu Jules Vernen samannimiseen romaaniin.

Aronnar on Pariisin Luonnonhistoriallisen museon professori. Hänellä on avustaja nimeltään Conseil.

Joka puolella kiertää huhuja. Merellä on uponnut monta alusta. Syytä ei tiedetä varmasti, mutta ihmiset kertovat, että merellä seikkailee jokin hirviö.

Itse kokeneet henkilöt kertovat kohdanneensa olion. Alusten lokikirjoihin on myös kirjattu merkintöjä tuosta suuresta, valoa säteilevästä, nopealiikkeisestä oliosta.

Oliosta on tullut kuuluisa, siitä on painettu monta otsikkoa, tehty näytelmiä ja jopa lauluja. Se alkaa pian olla jo arkipäivää.

Professorille ja hänen apulaiselleen tarjoutuu tilaisuus ottaa selvää tuosta ihmeellisestä otuksesta. Tottakai he suostuvat, luultavasti uteliaisuudesta ja halusta saada tietää totuus.

Matka ei menekään ihan suunnitellusti. Laivan miehistö, mukaan lukien harppuunamestari Ned Land eivät saa petoa napatuksi. Sen sijaan se saa heidät napatuksi. Tai no oikeastaan uppeuksiin. Toivoa ei ole ainuttakaan ripausta.

Meri kuljettaa

Armas Abraham Lincoln, uljas laiva uppoaa meren syvyyksiin. Ei ole muuta mahdollisuutta kuin heittäytyä meren vietäväksi, minne se kuljettaakin.

Professori ja Conseil onnistuvat nappaamaan pienen lautan. Se kuljettaa heidät suoraan pedon

Sukelluslaiva oli kuin suoraan tulevaisuudesta.

luo. Myös Ned soutaa sinne pienellä veneellensä.

Se ei kylläkään ole mikään peto, vaan jonkilainen alus. Luultavasti sukelluslaiva.

Tuohon aikaan sukelluslaiva on aivan mullistava keksintö varsinkin, kun se saa energiansa, sen miehistö saa ravintonsa ja kaiken muunkin pelkästään ja ainoastaan merestä, meren antimista. Mitä se sitten tarjoakaan!

Mielenkiintoisia paikkoja

Sukelluslaivan kapteeni Nemo kaappaa professorin, Conseilin ja Nedin. Nemo ottaa heidät vangeikseen tai vieraikseen tai miten nyt halutaankaan sanoa.

Sukelluslaivan matkassa he pääsevät näkemään ja kohtaamaan mitä mielenkiintoisimpia paikkoja ja asioita.

Valitettavasti he joutuvat myös osallistumaan mitä ikävimpiin kohtaamiisiin.

Sukelluslaivan henkilökunnalla ja sen kapteenilla taitaa olla moraalihukassa. Mikä onkaan oikein ja mikä väärin? Jos kiinnostu, lue Jules Vernen romaani *Sukelluslaivalla maapallon ympäri!* Elokuva perustuu Vernen romaaniin, jonka hän on kirjoittanut 1800-luvulla. Elokuva suosittelun yli 12-vuotiaille. Se on todella energinen ja toiminnallinen.

SANNI SIPOLA
SANATAIDERYHMÄ TAIKASULAT

SUKELLUSLAIVALLA MAAPALLON
YMPÄRI
YHDYSVALLAT 1954, 126 MIN
YLI 7-VUOTIAILLE

Verne, Jules: *Sukelluslaivalla maapallon ympäri*. WSOY, 1995.

TIEDOTUS

ELOKUVIIN KOKO PERHEEN VOIMIN

Nimestään huolimatta Oulun kansainvälistä lasten- ja nuorteneelokuvien festivaalia ei ole tarkoitettu vain lapsille ja nuorille, vaan elokuvaan voi tulla koko perheellä.

Saapuessaan viikonloppuna elokuvaan maksavan lapsen kanssa, pääsevät isovanhemmat, isät ja yksinhuoltajat itse näytökseen

ilmaiseksi seuraavina ajankohdina:

Isovanhemmat ilmaiseksi lasten kanssa Jäälöhikäärme-elokuvaan lauantaina 24.11. klo 10, Valvesali.

Isät ilmaiseksi lasten kanssa *Vikke Viikinki* vauhdissa -elokuvaan lauantaina 24.11. klo 12, Valvesali

Yksinhuoltajat ilmaiseksi lasten kanssa *Vikke Viikinki* -elokuvaan sunnuntaina 25.11. klo 10, Valvesali

P.S Näytöksiin saavat tulla muutkin kuin isovanhemmat, isät ja yksinhuoltajat!

www.oulunelokuvakeskus.fi/lef

MIRA PÄÄTALO
Festivaalietiedottaja
/Festival press officer
press@oufilmcenter.fi
+358 400 617 491

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA: ELINA TIHINEN
TOIMITUS: ANNA ANTONEN, JOHANNA LAURILA, KATRI HEIKKINEN, IIRIS IHALAINEN, JUTTA JURMU, ELLA KAUPPI, REETTA KAVERINEN, ATTE KOIVUNEN, JAMI KONTTURI, ONERVA NUOJUA, AURI PYKÄLÄINEN, MIRA PÄÄTALO, SANNI SIPOLA, IIDA TERVO
TAITTO: PAULA KLUUKERI
JULKAISIJA: VALVEEN SANATAIDOKOULU.
OULUN KANSAINVÄLINEN LASTEN- JA NUORTENELOKUVIEN FESTIVAALI
PAINOS: 500 KPL
LISÄTIETOJA:
WWW.OULUNELOKUVAKESKUS.FI/LEF